

دلبستگی بزرگسالان و کیفیت ارتباط زوجین براساس مشاهده تعاملات آنها^۱

Adult Attachment and Quality of Couples' Communication Based on Observed Couple Interactions*

Mansoureh Alsadat Sadeghi, ^{۱, ۲} Ph.D.

Mahammad Ali Mazaheri, Ph.D.

Fereshteh Moutabi, Ph.D.

دکتر منصوره السادات صادقی^{۱, ۲}

دکتر محمدعلی مظاہری*

دکتر فرشته متابی***

Abstract

The present study explores the links between adult attachment and couples' positive and negative interactions. The Iranian Couples Interaction Coding System (ICICS) was applied for the rating videotaped problem-solving, decision making and reviewing conversation about a shared pleasure event in the past interactions, which were made by ۱۱ distressed and non-distressed couples. In addition to the couples' interactions, the Marital Adjustment Test (MAT) and the Attachment Styles Questionnaires (ASQ) were also completed by all couples. The results revealed that frequency of secure attachment (both secure) in nondistressed couples was significantly higher. In terms of the couples' interaction, while the secure couples showed significantly higher positive interaction on ICICS, insecure couples (both insecure attachment) were more likely to show negative interactions. It was also revealed that the secure couples were more likely to express their niceness by using the word "we". The analysis indicated that men's insecure attachment style was a strong predictor of their wives' negative interactions. Interpretation of the results focuses on the role of early developmental experiences with main caregivers in integration of cognitive and affectual representations of self and others as

پژوهش حاضر با هدف مقایسه تعاملات مثبت و منفی در زوجین با سبکهای دلبستگی مختلف طراحی شد. بدین منظور ۳۱ زوج سازگار و ناسازگار (۱۶ ناسازگار)، از بین زوجین ۱۸-۳۰ سال ساکن تهران باز طریق نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند. ابزارهای مورد استفاده در این پژوهش نظام کدگذاری تعامل زوجین ایرانی (ICICS)، ازمون سازگاری زناشویی (MAT) و پرسشنامه سبکهای دلبستگی ایمن پاسد. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از آزمونهای کوئاسیال والیس، انجام شده است. نتایج بررسی داده‌ها نشان داد در حالی که جفت شدن سبکهای دلبستگی زوجهای سازگار بیشتر از نوع ایمن می‌باشد، جفت شدن سبک دلبستگی هر دو نایمین فقط در زوجین ناسازگار مشاهده می‌شود. مقایسه میزان تعاملات مثبت و منفی رد و بدل شده بین زوجین با سبکهای دلبستگی مختلف نشان داد در زوجین با سبک دلبستگی ایمن در مقایسه با زوجین دیگر میزان کاربرد تعاملات منفی بیشتر است. این در حالی است که زوجین با سبک دلبستگی هر دو ایمن ارتباط مشتی با یکدیگر دارند به گونه‌ای که زنان و شوهران برای توصیف رابطه خود بیشتر از کلمه "ما" استفاده می‌کنند. همچنین نتایج پژوهشها نشان داد سبک دلبستگی نایمین مردان پیش بینی کننده قصوی ای برای کاربرد تعاملات منفی در زنان آنها می‌باشد. به گونه‌ای که هر چه بعد ایمنی در مردان بیشتر می‌باشد تعامل منفی زنان آنها نیز کمتر است. در تفسیر یافته‌های فوق با استناد به نظریه دلبستگی بر نقش تجربیات تحولی دوران اولیه تحول با مراقبین اصلی در یکپارچه شدن بازنمایی، شناختی، عاطفی (الگوهای کاری) از خود،

*Faculty of Education and Psychology, Shahid Beheshti University, Tehran, I.R. Iran.
Email: m-sadeghi@sbu.ac.ir

□ دریافت مقاله: ۱۳۸۹/۱/۲۹
* این مقاله با حمایت مالی سازمان ملی جوانان انجام شده است
** پژوهشکنندگان خانواده، دانشگاه شهید بهشتی
*** گروه روانشناسی، دانشگاه شهید بهشتی

well as relations with the important others. As a result, secure couples, who have positive perspective of self and important others, show richer relationships, higher self-efficacy and more intimacy with their spouses.

Keywords: matches of attachment styles, styles of couples' attachment, observed Iranian couple interactions, verbal and nonverbal interaction.

دیگران و روابط با دیگران مهم اشاره شده است، به طوری که زوجین دلسته اینم با ادراک مثبت از خود و دیگران مهم در مقایسه با گروههای دیگر روابط غنی‌تر، اعتماد به نفس پیشتر و احساس راحتی و صمیمیت بیشتری با همسرانشان دارند.

کلیدواژه‌ها: شدن سبکهای دلستگی، اساع سبکهای دلستگی، نظام کنگرهای تعامل زوجین ایرانی، تعاملات مثبت و منفی.

• مقدمه •

بالبی (۱۹۷۳)، به نقل از رویزن و همکاران، (۲۰۰۵) ادعا کرد که تجارب دلستگی اولیه بزرگسالان نقش اساسی در کیفیت و کمیت روابط نزدیک آنها در آینده دارد. طبق نظریه دلستگی بالبی (۱۹۶۹، ۱۹۷۳، ۱۹۸۰) افراد تمایل به جستجوی رابطه‌ای نزدیک و توام با حمایت، شبیه رابطه‌ای با چهره‌های دلستگی اولیه، دارند. به اعتقاد بالبی راهبردهای مدیریت در مهار تنیدگی‌های هیجانی و اشتیاق برای استفاده از صمیمیت در روابط نزدیک به عنوان «پایگاه ایمنی فهم نظریه دلستگی را در چارچوب روابط زوجین ممکن می‌سازد (بالبی، ۱۹۸۸)؛ شیور و همکاران (۱۹۸۸، به نقل از مظاہری، ۱۳۷۹) اعتقاد دارند که روابط عاشقانه را می‌توان به عنوان یک فرایند دلستگی مفهوم سازی کرد. مطابق این دیدگاه روابط ایجاد شده بین همسران رابطه دلستگی است با همان خصوصیاتی که بالبی تشریح کرده است. یعنی این روابط پیوندهای عاطفی مداومی هستند که با «پویایی‌های هیجانی پیچیده» شخص می‌شوند.

با تأکید ویس^{*} (۱۹۷۵)، به نقل از وامپلر و همکاران (۲۰۰۳) بر مفهوم قدرتمند دلستگی و نقش مرکزی نظام رفتاری دلستگی در فهم روابط ایمانی و طلاق زوجین، توجه پژوهشگران (از قبیل؛ فریلی و شیور، ۲۰۰۰؛ هازن و شوور، ۱۹۹۶؛ جانسون و رولر، ۱۹۹۸، و ...) و متخصصین بالینی بخصوص خانواده و تروج درمانکاران هستند؛ بکیرمنز-کرانبرگ و همکاران، (۲۰۰۳؛ جانسون و ویفن، ۲۰۰۳؛ وود، ۲۰۰۲، و ...) به نقش دلستگی در روابط زوجین جلب شد و نتایج بررسی مدارک و شواهد نشان دادند که دلستگی اولیه افراد در رضایت از روابط بعدی آنها بخصوص با افراد نزدیک ارتباط نزدیکی دارد (لاکی، ۲۰۰۸ و وامپلر و همکاران، ۲۰۰۳). نتایج پژوهش‌ها نشان داد که

در بزرگسالان «دلسته/ایمن» میزان صمیمیت و رضایت از رابطه بیشتر از همتایان (نا)ایمن آنها است (فینی، ۱۹۹۹، کولینز و رید، ۱۹۹۰)، و نیز بین انواع دلستگی و میزان سازگاری زناشویی رابطه نزدیکی وجود دارد (گالو و اسمیت، ۲۰۰۱ و سنکاک و لونارد، ۱۹۹۲)، به طوری که زوجین با دلستگی ایمن کمتر از زوجین با دلستگی نایمن بخصوص نایمن اضطرابی تعاملات منفی دارند (گالو و اسمیت، ۲۰۰۱).

در همین زمینه نتایج مطالعه میکولینسر^۵ و ناکسون^۶ (۱۹۹۱)، به نقل از پیلاگ و همکاران، (۲۰۰۶) نشان داد که بزرگسالان با سبک‌های دلستگی متفاوت، الگوهای ارتباطی متفاوتی نیز دارند. این پژوهشگران تأکید کردند که سبک‌های دلستگی با خود افشاگری رابطه نزدیکی دارد به گونه‌ای که افراد دلسته ایمن بیش از افراد دلسته نایمن خود افشاگری دارند و بیش از دوگروه نایمن از پیام‌های واضح استفاده می‌کنند. همچنین پیستول^۷ (۱۹۸۹)، به نقل از پیلاگ و همکاران، (۲۰۰۶) گزارش داده است که افراد با دلستگی ایمن بیش از افراد دلسته نایمن از راهبرد حل مساله در بحث‌هایشان استفاده می‌کنند.

از سویی دیگر متخصصین خالواده و زوج هفتادی که یکی از معتبرترین روشها برای شناسایی الگوهای ارتباط زوجین را روش‌های مشاهده و فتار زوجین و کدگذاری رفتارهای تعاملی کلامی و غیرکلامی زوجین گزارش داده‌اند، به بررسی الگوهای دلستگی زوجین و تفاوت تعاملات کلامی و غیرکلامی زوجین دلسته ایمن و نایمن پرداختند (پیلاگ و همکاران، ۲۰۰۶، وامپلر و همکاران، ۲۰۰۳، بکرمنز-کرانبرگ و همکاران، ۲۰۰۳).

در یک مطالعه طولی که فینی، نولر و کالان^۸ (۱۹۹۸) در بررسی ارتباط بین دلستگی، ارتباط و رضایتمندی از رابطه انجام داده بودند نتایج نشان داد در حالی که «شهران دلسته/ایمن» میزان خودافشاگری بیشتری داشته‌اند، «لسان نایمن» تعارض و نارضایتی بیشتری را در زندگی خود گزارش داده‌اند. هم مردان و هم زنان نایمن الگوهای مخربی از تعارض و فقدان مذاکره را در گفتگوهای خود نشان داده بودند. البته در چندین مطالعه رابطه بین دلستگی نایمن با بروز تبیکی حمایت (دوزیر و همکاران، ۱۹۹۹ و پیرسون و همکاران، ۱۹۹۴) و در مطالعاتی نیز این رابطه نفی شد (واترز و همکاران، ۲۰۰۲). البته نتایج مطالعات به صورت همگرا نشان داده است که

زوجین تنیده از روابط خود رضایت کمتری دارند و بروز نشانه‌های تنیدگی نیز در آنها بیشتر است (کریچ و باکوم، ۲۰۰۴، گارمن و فرانکل، ۲۰۰۲، گاتمن و نوتاریوس، ۲۰۰۲).

علیرغم وجود نتایج همگرای پژوهش‌های خودگزارش دهن و مشاهده‌ای در جوامع غربی که حاکی از ارتباط بین سبک‌های دلستگی و کیفیت و کمیت تعاملات و یا ارتباط زوجین می‌باشد (پیلاگ و همکاران، ۲۰۰۶؛ وامپلر و همکاران، ۲۰۰۳؛ بکیرمنز- کرانبرگ و همکاران، ۲۰۰۳؛ گالو و اسمیت، ۲۰۰۱)، پژوهش‌های انجام شده در این زمینه در ایران اغلب محدود به انجام پژوهش‌هایی با ابزارهای ترجمه شده جوامع غربی است (به عنوان نمونه، افخمی، بهرامی و فاتحی‌زاده، ۱۳۸۶). بنابراین با توجه به نقش با اهمیت الگوهای تعاملی و ارتباطی در کیفیت روابط زوجین و نیز فقدان پژوهش‌هایی با استفاده از روش مشاهده‌ای تعامل زوجین، پژوهش حاضر در نظردارد با «بررسی الگوهای دلستگی زوجین سازگار و ناسازگار»، به مشاهده الگوهای تعاملی آنها بپردازند.

• روش تحقیق

○ «جامعه آماری» پژوهش حاضر شامل کایله زوجین سالین ۱۸-۵۰ سال تهران هستند. ۳۱ زوج گروه نمونه از بین این زوجین و بدین طریق انتخاب شدند: اطلاعیه عمومی در سطح شهر برای دعوت از زوجین مشکل‌دار و بدون مشکلی که متمایل به شرکت در این پژوهش بودند، پخش شد. همچنان نایه‌هایی برای چندین مرکز خدمات مشاوره و روانشناسی فرستاده شد تا زوجینی که بتوانند درمان به این هرآکثر مراجعه نموده اند و تابحال جلسات درمانی نداشته اند برای شرکت در این پژوهش معرفی نمایند. زوجهای ناسازگار (۱۶ زوج) پس از تماس تلفنی و بررسی ملأکه‌ای شهول از قبیل عدم ابتلا به اختلالهای روان گستته (با پرسش در این مورد که آیا سبقه مراجعت به روانپزشک یا روانشناس داشته اند و یا اینکه آیا تا به حال روانپزشک برایشان داروی خاصی تجویز نموده است)، عدم ابتلا به سوء مصرف مواد (به جز سیگار)، عدم وجود خیانت (ناسازگاری زناشویی به خاطر وجود خیانت نباشد)، و عدم شرکت در جلسات روان درمانی دیگر، برای شرکت در پژوهش تعیین وقت شدند. زوجهای سازگار (۱۵

زوج) داوطلب، از طریق تلفن با ملاکهایی نظیر سن زوجین، سن ازدواج، و تعداد فرزندان با زوجین ناسازگار جور شده و برای شرکت در پژوهش دعوت شدند.

جدول ۱- خصوصیات توصیفی گروه نمونه زوجین

متغیر	گروه	ناسازگار	سازگار	میانگین (انحراف معیار)
نمره سازگاری زناشویی زنان	(۲۴/۴۳) ۵۸.۰۶	(۱۱۲/۷۶)	(۱۷/۶۳)	
نمره سازگاری زناشویی شوهران	(۲۶/۸۸) ۶۲.۵۶	(۱۱۹/۶۰)	(۱۶/۲۲)	
نمره دلستگی ایمن زنان	(۲/۴۰) ۵/۰۱	(۱/۵۱)	(۸/۱۲)	
نمره دلستگی ایمن شوهران	(۲/۳۳) ۵/۰۷	(۰/۷۲)	(۷/۶۶)	
نمره دلستگی نایمن اضطرابی زنان	(۲/۲۵) ۳/۰۲	(۱/۰۹)	(۲/۵۱)	
نمره دلستگی نایمن اضطرابی شوهران	(۲/۵۱) ۴/۰۱	(۰/۷۹)	(۲/۲۳)	
نمره دلستگی نایمن اجتنابی زنان	(۲/۱۳) ۳/۶۳	(۱/۱۵)	(۱/۰۷)	
نمره دلستگی نایمن اجتنابی شوهران	(۲/۴۰) ۳/۸۱	(۰/۸۹)	(۱/۷۳)	

این زوجین پس از مراجعه به آزمایشگاه «ژووهشکده خانواده» پرسشنامه‌های «سبکهای دلستگی بزرگسالان»^۸ (هازن و شیور، ۱۹۸۷) و «سازگاری زناشویی» (لاک و والاس، ۱۹۵۹) را تکمیل نمودند. خصوصیات جمعیت شناختی زوجین نشان داد که میانگین سالهای ازدواج زوجین 10.9 ± 8 سال و میانگین تعداد فرزندان آنها 1.04 ± 0.4 سال می‌باشد. در حالی که میانگین سنی شوهران 35.54 ± 5.4 و میانگین سالهای تحصیلی آنها 14.98 ± 2.9 سال می‌باشد، میانگین سنی زنان آنها 29.87 ± 4.8 و میانگین سالهای تحصیلی آنها 14.29 ± 2.9 سال می‌باشد. در جدول ۱ خصوصیات توصیفی زوجین سازگار و ناسازگار نشان داده شده است.

۵ ابزار

□ «آزمون سازگاری زناشویی»^۹ MAT (لاک و والاس، ۱۹۵۹). این مقیاس یک ابزار خود گزارش دهی کوتاه است که به منظور اندازه‌گیری کیفیت کنش وری ازدواج طراحی شده است و معمول ترین ابزار اندازه‌گیری به کار برده شده در این زمینه می‌باشد که با ۱۵ ماده نشان می‌دهد تا چه حد پاسخ دهنده با همسر خود در خصوص تعدادی از فعالیتهایی که در سازگاری زناشویی نقش بنیادین دارند، موافق است (اسکامکر و لئونارد، ۲۰۰۵). مقیاس باقیستی به وسیله هریک از زوجین به طور جداگانه

تمکیل شود و بدین ترتیب امکان اندازه گیری کلی سازگاری زناشویی بر پایه ادراک بین فردی از روابط زناشویی را فراهم می آورد. گستره نمرات این آزمون می تواند از ۲ تا ۱۵۸ باشد که نمرات پایین نارضایتی و نمرات بالا رضایت را نشان می دهند و میانگین نمرات برای مردان ۱۱۰ و برای زنان ۱۰۸ است. نمرات ۱۰۰ و بالاتر به طور کلی رضایت از ازدواج را نشان می دهد و نمرات پایین تر از ۱۰۰ نشان دهنده تنییدگی در روابط زناشویی است. MAT با کاربرد روش دو نیمه کردن اعتبار ۰/۹۰ را نشان داده است. این آزمون توسط مظاہری (۱۹۹۷) با روش ترجمه مجدد بر روی زوجین ایرانی اجرا شده است و تاکنون در پژوهش‌های متعددی (به عنوان نمونه مظاہری و همکاران، ۱۳۸۲؛ رمضانی، ۱۳۸۸، صادقی و همکاران، ب.ت.) بر روی نمونه‌های ایرانی اجرا شده است. اعتبار این آزمون در پژوهش‌های ذکر شده از طریق محاسبه آلفای کرونباخ در دامنه ۰/۸۱ تا ۰/۸۳ در تغییر بوده است. روایی تفکیکی این ابزار نیز در پژوهش‌های صادقی و همکاران (ب.ت.) تایید شده است.^۱ اعتبار مقیاس سازگاری زناشویی در پژوهش حاضر ۰/۸۹ به دست آمده است.

□ پرسشنامه سبکهای دلیستگی بزرگسالان (هزار و شصیور، ۱۹۸۷): این پرسشنامه یک ابزار اندازه گیری تک عاملی خودگزارش دهی است که با روابط بزرگسالان تطبیق داده شده است. این ابزار اندازه گیری حاوی سه عبارت توصیفی از احساس‌های فرد درباره راحتی با نزدیکی و صمیمیت در روابط است. هر توصیف یکی از سه سبک دلیستگی را نشان می دهد و از پاسخ دهنده‌گان خواسته می شود تا کاربرد پذیری هر یک از توصیف‌های سه گانه را در مورد خودشان روی مقیاس لیکرت ۹ درجه‌ای نشان دهند. همچنین شرکت کنندگان بایستی یکی از توصیفها را که بهتر از همه احساس آنها را در روابط نزدیک و صمیمی توصیف می کند، به عنوان اینکه سبک دلیستگی وی چیست، انتخاب کنند. روایی محتوایی این آزمون با روش ترجمه و ترجمه مجدد و بازبینی نظر متخصصان توسط مظاہری (۱۹۹۷) به دست آمده است. اعتبار بازآزمایی اندازه گیری مقوله‌ای این آزمون حدود ۰/۷ محاسبه شده است (مظاہری، ۱۹۹۷). اعتبار این آزمون در پژوهش حاضر ۰/۶۸ به دست آمده است.

□ نظام کدگذاری تعامل زوجین ایرانی^۲ (ICICS): نظام مشاهده‌ای کدگذاری زوجین چک لیستی از تعاملات زوجین و رفتارهای کلامی و غیر کلامی آنها است. این

نظام کدگذاری شامل ۲۳ کد تعاملی است: ۱۵ کد تعاملی منفی، ۱ کد تعاملی خشی و ۷ کد تعاملی مثبت. این کدها شامل «نصر»، «هانت»، «کج خلقی»، «سلطه گرسی»، «انتقاد»، «عصبانیت»، «انش»، «شورخی عصی»، «دفعاعی رفتار کردن»، «غمگینی»، «دیوار سنگی»، «خانواده»، «هانت به خود»، «تحطیه کردن رابطه» و «قواعد جنسیتی» می‌باشند. ۷ کد تعامل مثبت شامل «علاقه برای رابطه»، «تصادیق و تایید کردن»، «عاطفه»، «شورخی»، «شگفت زده کردن» و «خود افسایی» و کاربرد کلمه «ما» در روابط زوجین است.

این نظام کدگذاری توسط صادقی، مظاہری و موتابی (۱۳۸۹) برایه میز گفتگوی گاتمن (۱۹۹۳) و با مرور پژوهش‌های تجربی و روش‌های کدگذاری مشاهده ای مشابه غربی و با در نظر گرفتن نتایج پژوهشها در زمینه تفاوت‌های فرهنگی در این حوزه (کریستنسن و همکاران، ۲۰۰۶؛ تری یاندیس، ۱۳۷۸، هالفورد و همکاران، ۱۹۹۰؛ تومیتا، ۱۹۹۴؛ ...) تهیه شده است. روایی این نظام کدگذاری مشاهده ای از دو طریق همبستگی (روایی توافقی) با نمرات آزمون MAT و تحلیل تشخیصی محاسبه شده و تایید شده است (مراجعةه شود به صادقی، ۱۳۸۹). اعتبار این چک لیست نیز از طریق اعتبار بین ارزیابان از طریق همبستگی بین موارد کدگذاری شده بین آنها بررسی و اعتبار مربوط به ملاک پرسشنامه نیز توسط همبستگی بین کدگذاری ارزیابان با کددهنده اصلی محاسبه گردید. همبستگی بین مشاهده گران با استفاده از آزمون α نشان داد که نمرات همبستگی بین هر کدام از کدهای تعاملی بین مشاهده گران دامنه ای از 0.56 تا 0.95 دارد که در تمام موارد مقدار $0.05 < p \leq 0.1$ است. همبستگی برای کل تعاملات منفی $0.05 < p \leq 0.082$ و نتایج همبستگی برای تمام تعاملات مثبت $0.76 = p < 0.05$ به دست آمد.

• روش اجرا

هر یک از زوجین برای یک مطالعه حدوداً دو ساعته به آزمایشگاه «پژوهشکارهای خانواده دانشگاه شهریار بهشتی» دعوت شدند. در طی جلسه توجیهی کوتاهی، آزمایشگر توضیح مختصه‌ی در مورد پژوهش و مراحل انجام کار و هر یک از تکالیف برای زوجین می‌دهد. پس از پر کردن فرم رضایت توسط زوجین، هر یک از زوجین پرسشنامه‌های «سبکهای دلستگی» و آزمون سازگاری زناشویی را تکمیل می‌نمودند.

قابل ذکر است که فرم مشخصات جمعیت شناختی که اطلاعاتی در مورد مشخصات فردی شرکت کنندگان؛ همچون سن، مدت ازدواج، میزان تحصیلات، شغل، تعداد فرزندان و ..., نیز از این فرم کسب شده است. سپس هر یک از زوجین فرمی را برای پر کردن فهرست مشکلات زندگی زناشویی دریافت نمودند و از آنها خواسته شد ۱۰ مورد از مشکلات زندگی مشترک خود را به ترتیب اولویت بنویسند (برای انجام تکلیف اول). در نهایت هر یک از زوجین فرمی را برای پر کردن خاطرات خوب دریافت نموده و از آنها خواسته شد عنوان چند خاطره خوب در زندگی مشترک را یادداشت نمایند (برای انجام تکلیف سوم). پس از تکمیل پرسشنامه ها و فرمها توسط زوجین، زوجین در معرض سه تکلیف قرار گرفتند: در تکلیف اول شامل صحبت زوجین در مورد حل یک مشکل با یکدیگر حدود ۱۵ دقیقه صحبت می کردند. در تکلیف دوم کارتهایی به زوجین داده شد و زوجین می بایست در مورد یک میهمانی که خودشان قرار بود برگزار کنند، در زمانی حدود ۱۰ دقیقه تصمیماتی را اتخاذ نمایند (قدرت تصمیم‌گیری و تقسیم وظایف و نقشها). در تکلیف سوم که همراه با پذیرایی زوجین از خودشان بود، زوجین حدود ۱۰ دقیقه فرصت داشتند تا راجع به یک خاطره خوب در زندگی مشترکشان با یکدیگر صحبت کنند (مرور خاطره خوب). در این تکلیف ضمن مشاهده رفتارهای کلامی و غیر کلامی زوجین در حین مرور خاطرات خوب به این نکته توجه شد که کدام زوج شروع کننده پذیرایی از دیگری است و این پذیرایی چگونه انجام می شود.

زوجین برای شروع و اتمام هر بخش از تکالیف صدای زنگی را می شنیدند و حدود ۲ دقیقه قبل از شروع هر تکلیفی سکوت می کردند تا مرحله بعدی شروع شود. قابل ذکر است زوجین بر روی صندلی های راحتی رو به روی هم نشانده می شدند و کلیه رفتارهای کلامی و غیر کلامی زوجین توسط یک میکروفون حساس و دو دوربین فیلمبرداری که بالای سر زوجین نصب شده بود و هر حرکت مشهود بالا تنہ آنها را ثبت می کرد، ضبط می شد. این دوربین ها با قدرت تمرکز بالا از خارج از اتاق توسط آزمایشگر قادر به تنظیم فاصله بود و وقتی زوجین برای انجام تکالیف آماده بودند آزمایشگر اتاق را ترک و به اتاق مجاور می رفت تا ضمن واقعی تر کردن فضای زوجین، تعاملات آنها را مشاهده و بر روی نوار ویدئویی و دستگاه رایانه ضبط نماید.

(برای اطلاعات بیشتر مراجعه شود به صادقی، ۱۳۸۹). لازم به توضیح است که تمامی زوجین از جریان فیلمبرداری ویدیویی از مکالمات آنها آگاه بوده‌اند و علاوه بر آن از هریک از زوج‌ها به طور جداگانه فرم رضایت جهت شرکت در آزمون نیز اخذ شده. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از آزمونهای خسی دو، تجزیه و تحلیل کراسکال والیس، استفاده شد.

● یافته‌ها

در این بخش ابتدا جفت شدن الگوهای زوجین در گروههای «سازگار» و «ناسازگار» مورد بررسی قرار گرفته است. با توجه به سه سبک دلستگی «ایمن»، «ناایمن مضطرب» و «ناایمن اجتنابی»، سه الگوی جور شدن سبک زوجی به وجود می‌آید: هر دو زوج ایمن، یکی از زوجین ایمن و دیگری نایمن و هر دو زوج نایمن. برای بررسی تفاوت جفت شدن الگوهای زوجین در گروههای سازگار و ناسازگار زوجین به دلیل اینکه فراوانی بیش از یک پنجم از خانه‌ها کمتر از ۵ می‌شد بنابراین دو الگوی جفت شدن دلستگی یکی از زوجین ایمن و دیگری نایمن با هردو نایمن در هم ادغام، و دو الگوی جفت شدن دلستگی برای زوجین در نظر گرفته شد. در جدول ۲ نتایج تحلیل داده‌های اشاره شده است.

همان طور که نتایج جدول ۲ نشان می‌دهد در حالی که ۸۰٪ جفت شدن سبکهای دلستگی زوجین سازگار از نوع هر دو ایمن می‌باشد، در زوجین ناسازگار جفت شدن سبک دلستگی ایمن هر دو زوج ۲۵٪ بوده است. همچنین ۷۵٪ جفت شدن سبک دلستگی زوجین متعلق به گروه ناسازگار، یا از نوع هر دو نایمن ($n=3$)، و یا یکی از زوجین ایمن و دیگری نایمن ($n=9$) است.

جدول ۲- تفاوت زوجین سازگار و ناسازگار در جفت شدن سبکهای دلستگی

کل	جفت شدن سبکهای دلستگی زوجین			گروه زوجین
	هر دو ایمن	یکی ایمن و دیگری نایمن، هر دو نایمن		
۱۵	(۰/۲۰)(۳)	۰/۸۰(۱۲)	فراآنی مشاهده شده٪	سازگار
			۷/۷	
۱۶	(۰/۷۵)(۱۲)	۰/۲۵(۴)	فراآنی مشاهده شده٪	ناسازگار
			۷/۶	

$$\chi^2(1) = ۹/۳۷ \quad p = ۰/۰۰۲$$

در جدولهای ۳ و ۵ به بررسی الگوهای تعاملی زوجین ایمن و نایمن پرداخته شده است. به دلیل این‌که تعداد زوجین هر دو نایمن ۳ زوج می‌باشد تحلیل داده‌ها با استفاده از آزمون تحلیل واریانس کراسکال والیس برای دستیابی به نتایجی دقیق‌تر انجام شده است. در جدول ۳ نتایج تحلیل داده‌ها در مورد میزان استفاده از تعاملات مثبت و منفی زنان و شوهران آنها در زوجین با سبکهای دلستگی متفاوت نشان داده است.

جدول ۳- تفاوت کاربرد تعاملات مثبت و منفی زنان و شوهران زوجین با سبکهای دلستگی متفاوت

X ^{۱,۲}	میانگین رتبه	میانگین	تعداد	جفت شدن سبکهای دلستگی	متغیر
* ۱۰/۹۸	۱۱/۹۲		۱۸	هر دو زوج ایمن	بین
	۱۹/۵۵	۳۴/۰۶	۱۰	یکی ایمن و دیگری نایمن	بین
	۲۸/۶۷		۳	هر دو زوج نایمن	بین
* ۷/۰۸	۱۲/۸۶		۱۸	هر دو زوج ایمن	بین
	۱۸/۴۵	۳۸/۵۸		یکی ایمن و دیگری نایمن	بین
	۲۶/۶۷			هر دو زوج نایمن	بین
* ۵/۹۲	۱۹/۲۵		۱۸	هر دو زوج ایمن	بین
	۱۲/۴۰	۳۳/۵۱	۱۰	یکی ایمن و دیگری نایمن	بین
	۸/۵۰		۳	هر دو زوج نایمن	بین
* ۸/۳۶	۱۹/۷۵		۱۸	هر دو زوج ایمن	بین
	۱۲/۲۰	۳۴/۴۱	۱۰	یکی ایمن و دیگری نایمن	بین
	۶/۱۷		۳	هر دو زوج نایمن	بین

* $p<0.05$

همان طور که در جدول ۳ گزارش شده است میانگین رتبه تعاملات مثبت بین زنان و شوهران با جفت شدن سبک دلستگی هر دو ایمن در مقایسه با زوجین یکی ایمن و دیگری نایمن و هر دو نایمن بالاتر می‌باشد. به عبارت دیگر زوجین با سبک دلستگی هر دو نایمن در مقایسه با زوجین دیگر تعاملات منفی بیشتری دارند و میزان استفاده بالا از این نوع تعاملات منفی در زنان و شوهران آنها در مقایسه با سایر گروهها بسیار بیشتر و تفاوت معنادار است.

در جدول ۴ تفاوت کدهای کلامی و غیرکلامی منفی و مثبت در بین زوجین با انواع سبکهای دلستگی بررسی شده است.

جدول ۴- تفاوت کاربرد تعاملات منفی و مثبت در زنان و شهروان متعلق به سپکهای دلیستگی متغیر

کدهای منفی	جفت شدن سبکهای دلستگی	تعداد میانگین میانگین	میانگین میانگین	کدهای منفی	رتبه
هر دو زوج ایمن	۱۸	۱۲/۲۵	*	۱۳/۲۳	*
یکی ایمن و دیگری نایمن	۱۰	۱۷/۳۵	*	۱۷/۵۵	۲/۶۷
هر دو زوج نایمن	۳	۲۸/۰۰	*	۲۸/۰۰	۱۴/۱۴
هر دو زوج ایمن	۱۸	۱۴/۰۰	*	۲/۱۹	۱۴/۱۷
یکی ایمن و دیگری نایمن	۱۰	۱۷/۵۵	*	۱۸/۱۵	۲/۷۷
هر دو زوج نایمن	۳	۲۲/۸۳	*	۱۹/۸۳	۱۴/۱۸
هر دو زوج ایمن	۱۸	۱۲/۷۵	*	۲/۹۹	۱۹/۸۵
یکی ایمن و دیگری نایمن	۱۰	۱۸/۲۵	*	۳/۰۹	۹/۱۹
هر دو زوج نایمن	۳	۲۸/۰۰	*	۱۴/۱۷	۱۴/۲۵
هر دو زوج ایمن	۱۸	۱۲/۲۲	*	۳/۰۲	۱۷/۶۰
یکی ایمن و دیگری نایمن	۱۰	۱۸/۶۵	*	۱/۶۱	۵/۷۱
هر دو زوج نایمن	۳	۲۲/۸۳	*	۲۰/۱۷	۱۴/۲۵
هر دو زوج ایمن	۱۸	۱۴/۰۳	*	۰/۹۸	۱۵/۶۹
یکی ایمن و دیگری نایمن	۱۰	۱۴/۲۰	*	۱۵/۷۰	۰/۴۸
هر دو زوج نایمن	۳	۲۱/۸۳	*	۱۸/۸۳	۳/۰۳
هر دو زوج ایمن	۱۸	۱۳/۶۷	*	۱۵/۲۶	۱۵/۶۹
یکی ایمن و دیگری نایمن	۱۰	۱۶/۳۰	*	۱۶/۱۵	۰/۳۸
هر دو زوج نایمن	۳	۲۹/۰۰	*	۱۹/۳۳	۲/۴۱
هر دو زوج ایمن	۱۸	۱۴/۰۸	*	۱۴/۲۷	۰/۹۸
یکی ایمن و دیگری نایمن	۱۰	۱۵/۷۰	*	۱۹/۲۰	۰/۷۴
هر دو زوج نایمن	۳	۲۸/۵۰	*	۱۳/۰۰	۷/۵۲
هر دو زوج ایمن	۱۸	۱۵/۴۴	*	۱۴/۳۱	۰/۹۸
یکی ایمن و دیگری نایمن	۱۰	۱۴/۷۰	*	۱۹/۸۰	۱/۰۹
هر دو زوج نایمن	۳	۲۳/۶۷	*	۱۳/۵۰	۲/۷۹
هر دو زوج ایمن	۱۸	۱۲/۸۱	*	۱۴/۱۴	۰/۹۸
یکی ایمن و دیگری نایمن	۱۰	۲۰/۰۵	*	۱۵/۲۵	۷/۲۹
هر دو زوج نایمن	۳	۲۰/۰۰	*	۲۹/۶۷	۵/۳۹
هر دو زوج ایمن	۱۸	۱۳/۲۵	*	۱۴/۲۸	۰/۹۸
یکی ایمن و دیگری نایمن	۱۰	۱۷/۵۵	*	۱۵/۸۰	۶/۳۵
هر دو زوج نایمن	۳	۲۷/۳۳	*	۲۷/۰۰	۶/۷۳
هر دو زوج ایمن	۱۸	۱۵/۲۸	*	۱۹/۵۳	۰/۹۸
یکی ایمن و دیگری نایمن	۱۰	۱۶/۴۵	*	۱۵/۲۵	۵/۷۰
هر دو زوج نایمن	۳	۱۸/۸۳	*	۶/۵۰	۱۱/۰۵

ادامه جدول ۴- تفاوت کاربرد تعاملات منفی و مثبت در زنان و شوهران متعلق به سبکهای دلستگی متفاوت

منفی	دلستگی	کدهای	جفت شدن سبکهای	تعداد میانگین میانگین	(۲) رتبه	منفی	کدهای
نیزه	هر دو زوج ایمن	۱۸	۱۴/۹۷	۱/۱۶	۱۹/۵۴	علقه بری	*
نیزه	یکی ایمن و دیگری نایمن	۱۰	۱۷/۰۵	۱/۰۹	* ۸/۲۵ ۱۲/۸۰ ۵/۹۶	علقه بری	۱۴/۴
نیزه	هر دو زوج نایمن	۳	۱۸/۶۷	۵/۵۱			۱۴/۴
کوین ریشه	هر دو زوج ایمن	۱۸	۱۲/۲۵	۱۸/۲۲			کوین ریشه
کوین ریشه	یکی ایمن و دیگری نایمن	۱۰	۲۰/۸۰	۲/۴۱	۲/۷۵ ۱۳/۵۰ ۱۱/۴۸	کوین ریشه	کوین ریشه
کوین ریشه	هر دو زوج نایمن	۳	۲۲/۵۰		۱۱/۰۰		کوین ریشه
بیضه	هر دو زوج ایمن	۱۸	۱۲/۸۳		۱۸/۹۷		بیضه
بیضه	یکی ایمن و دیگری نایمن	۱۰	۲۰/۰۰	۲/۰۶	* ۴/۸۷ ۱۲/۵۰ ۱۱/۷۰	بیضه	بیضه
بیضه	هر دو زوج نایمن	۳	۲۱/۶۷		۹/۸۳		بیضه
پلی	هر دو زوج ایمن	۱۸	۱۴/۵۱		۱۹/۲۸		پلی
پلی	یکی ایمن و دیگری نایمن	۱۰	۰/۹۳	۱/۱۳	* ۷/۱۹ ۱۲/۹۵ ۵/۸۵	پلی	پلی
پلی	هر دو زوج نایمن	۳	۲۱/۱۷		۶/۵۰		پلی
پلی	هر دو زوج ایمن	۱۸	۱۵/۱۱		۱۹/۵۳		پلی
پلی	یکی ایمن و دیگری نایمن	۱۰	۲/۰۰	۱/۰	* ۷/۹۴ ۱۲/۵۰ ۵/۳۵	پلی	پلی
پلی	هر دو زوج نایمن		۲۲/۰۰		۶/۴۳		پلی
پلی	هر دو زوج ایمن	۱۸	۱۳/۵۱		۱۶/۵۳		پلی
پلی	یکی ایمن و دیگری نایمن	۱۰	۹/۳۵	۱/۰	۱/۰ ۱۶/۰۵ ۱/۳۳	پلی	پلی
پلی	هر دو زوج نایمن	۳	۲۴/۸۲		۱۲/۰ ۱		پلی
پلی	هر دو زوج ایمن	۱۸	۱۲/۸۶		۱۸/۴۴		پلی
پلی	یکی ایمن و دیگری نایمن	۱۰	۸/۴۵	۱/۰	* ۴/۴۵ ۱۲/۷۰ ۳/۱۹	پلی	پلی
پلی	هر دو زوج نایمن	۳	۲۶/۵۰		۹/۰		پلی
پلی	هر دو زوج ایمن	۱۸	۱۴/۷۸		۱۶/۸۹		پلی
پلی	یکی ایمن و دیگری نایمن	۱۰	۱/۰	۱/۱۸ ۱۰/۱۵ ۰/۹۰	۱/۱۸	پلی	پلی
پلی	هر دو زوج نایمن	۳	۱۹/۰۰		۱۳/۵۰		پلی
پلی	هر دو زوج ایمن	۱۸	۱۴/۷۷		۱۷/۳۱		پلی
پلی	یکی ایمن و دیگری نایمن	۱۰	۰/۴۸	۲/۰ ۱۴/۵۵ ۰/۴۱	۲/۰ ۱۴/۵۵ ۰/۴۱	پلی	پلی
پلی	هر دو زوج نایمن	۳	۱۰/۵۰		۱۲/۰		پلی
پلی	هر دو زوج ایمن	۱۸	۱۹/۷۸		۱۹/۰۸		پلی
پلی	یکی ایمن و دیگری نایمن	۱۰	۴/۰۹	۱/۰	* ۵/۴۷ ۱۱/۹۰ ۴/۲۲	پلی	پلی
پلی	هر دو زوج نایمن	۳	۶/۵۲		۱۱/۱۷		پلی
پلی	هر دو زوج ایمن	۱۸	۴/۰۶	۱/۰	۱۰/۰ ۲۰/۱۱ ۲/۷۱	پلی	پلی
پلی	یکی ایمن و دیگری نایمن	۱۰	۱۲/۱۰		* ۱۱/۳۰		پلی
پلی	هر دو زوج نایمن	۳	۶/۴۸		۷/۰		پلی

*p<0.05

نتایج گزارش شده در جدول ۴ نشان می‌دهد که در تعاملات منفی میزان تنفس، اهانت، انتقاد، دفاعی رفتار کردن زوجین نسبت به یکدیگر، نسبت به هم بی‌تفاوت بودن یا دیوار سنگی، اهانت و توهین به خانواده‌های یکدیگر و تخطه کردن رابطه یا زیرسئوال بردن رابطه‌ها در زوجین (هم زنان و هم شوهران آنها) با سبک دلستگی هر دو نایمن در مقایسه با سایر جفت شدن سبکهای دلستگی زوجین بیشتر می‌باشد. هم چنین زنان زوجین با سبک دلستگی هر دو نایمن نسبت به زنان سبکهای هر دو این و حتی یکی این و دیگری نایمن، از رفتارهای سلطه گری (از قبیل؛ رئیس وار رفتار کردن، پیوسته صحبت کردن و اتمام حجت و تهدید به جدایی) بیشتر استفاده کرده و میزان عصبانیت آنها نیز (مانند؛ بیقراری در صحبت، تاکید و فشار در صحبت و بالا بردن تن صدا)، نسبت به زنان دو گروه دیگر به طور معناداری بیشتر است.

همچنین در جدول ۴ به تفاوت کاربرد کدهای کلامی و غیرکلامی مثبت در زوجین با سبکهای مختلف دلستگی پرداخته شده است. طبق نتایج تحلیل داده‌ها در جدول مذکور، بر عکس میزان کاربرد کدهای کلامی و غیرکلامی منفی که در زوجین با سبک دلستگی هر دو نایمن نسبت به سایر گروه‌ها بالاتر بود، در این جدول مشاهده می‌شود که زوجین با سبک دلستگی هر دو این ارتباط هشتی با یکدیگر داشته و میزان تعاملات مثبت رد و بدل شده بین آنها نسبت به سایر گروه‌ها بسیار بالاتر است. این تفاوت‌های معنادار به گونه‌ای است که زنان و شوهران با سبک دلستگی هر دو این ضمن اظهار علاقه برای رابطه خودشان، عاطفه بیشتری به یکدیگر نشان داده (با همدلی و جملات عاشقانه و دوستانه)، خود افسایی بیشتری دارند و برای رابطه دو تایی خود بیشتر از کلمه «اما» استفاده می‌کنند.

در اینجا نیز مشابه نتایج سایر جدول‌ها زوجینی که یکی از آنها سبک دلستگی این و دیگری نایمن دارد در تعاملات مثبت میانگین نمره و نیز میانگین رتبه وسط را دارد. به عبارت دیگر این زوجین در مقایسه با زوجین با سبک دلستگی هر دو نایمن تعاملات منفی کمتری با یکدیگر دارند اما در مقایسه با زوجین با سبک دلستگی هر دو این تعاملات مثبت کمتری را با یکدیگر رد و بدل می‌کنند.

• بحث و نتیجه‌گیری

به طور خلاصه نتایج پژوهش حاضر نشان داد جفت شدن سبکهای دلستگی زوجین سازگار در مقایسه با گروه ناسازگار از نوع هر دو ایمن می‌باشد. اگرچه در زوجین سازگار، زوجینی با سبک دلستگی ایمن و دیگری نایمن وجود دارد، اما سبک دلستگی هر دو نایمن فقط در زوجین ناسازگار مشاهده شده است.

○ از سویی دیگر مقایسه میزان تعاملات مثبت و منفی رد و بدل شده بین زوجین با سبکهای دلستگی مختلف نشان داد زوجین با سبک دلستگی هر دو نایمن در مقایسه با زوجین دیگر تعاملات منفی بیشتری دارند و در گفتگو با یکدیگر میزان تنفس، اهانت، انتقاد، دفاعی رفتار کردن و یا لجیازی نسبت به یکدیگر، نسبت به هم بی تفاوت بودن یا دیوار سنگی، اهانت و توهین به خانواده های یکدیگر و تخطه کردن رابطه یا زیرسئوال بردن رابطه ها در زنان و شوهران آنها در مقایسه با دو گروه دیگر بیشتر است. هم چنین زنان زوجین با سبک دلستگی هر دو نایمن نسبت به زنان زوجینی با سبکهای هر دو ایمن و حتی یکی ایمن و دیگری نایمن، از رفتارهای سلطه گری از قبیل؛ رئیس وار رفتار کردن، پیوسته صحبت کردن و اتمام حجت و تهدید به جدایی بیشتر استفاده کرده و میزان رفتارهای عصیانی آنها مانند؛ بیقراری در صحبت، تاکید و فشار در صحبت و بالا بردن تن صدا، نسبت به زنان دو گروه دیگر به طور معناداری بیشتر است. این در حالی است که زوجین با سبک دلستگی هر دو ایمن به گونه ای ارتباط مثبتی با یکدیگر دارند که زنان و شوهران ضمن اظهار علاقه به رابطه خودشان، با همدلی و اظهار جملات عاشقانه و دوستانه، عاطفه بیشتری به یکدیگر نشان داده و خود افسایی بیشتری دارند و برای رابطه دو تایی خود بیشتر از کلمه «ما» استفاده می‌کنند. البته نکته قابل ذکر این جا است که زوجینی که یکی از آنها سبک دلستگی ایمن و دیگری نایمن دارد در مقایسه با زوجین با سبک دلستگی هر دو نایمن تعاملات منفی کمتری با یکدیگر دارند اما در مقایسه با زوجین با سبک دلستگی هر دو ایمن تعاملات مثبت کمتری را با یکدیگر رد و بدل می‌کنند.

○ نتایج گزارش شده در این پژوهش همسو با نتایج مطالعات متعدد دیگر در این حوزه (لاکی، ۲۰۰۸؛ پیلاگ و همکاران، ۲۰۰۶؛ رویزمن و همکاران، ۲۰۰۵؛ مظاہری، ۱۳۷۹، فینی و نولر، ۱۹۹۰)، حاکی از آن است که بزرگسالان با سبکهای دلستگی

متفاوت، الگوهای ارتباطی متفاوتی نیز دارند و دلستگی عاملی قوی برای پیش بینی عملکرد زناشویی و رفتارهای ارتباطی بین آنها به شمار می آید. به عنوان نمونه در حالی که رفتارهای زوجین با سبک دلستگی ایمن و نایمن مضطرب به دنبال کسب صمیمیت (البته به طرق مختلف) است، زوجین با سبک دلستگی اجتنابی رفتارهای پس رونده و دوری گزین دارند (گائورو، ۱۹۹۶). همچنین در زوجینی با سبک دلستگی ایمن میزان کاربرد تعامل مثبت بین زوجین بیشتر و در نتیجه میزان سازگاری آنها نیز بالاتر است (نتایج پژوهش‌های گسترده‌ای در این زمینه حاکی از آن است که میزان استفاده از تعاملات مثبت یا منفی معیار تشخیصی مناسبی برای تمایز بین زوجین سازگار و ناسازگار می باشد، رک: کریستنسن و همکاران، ۲۰۰۶؛ کریچ و باکوم، ۲۰۰۴؛ هالفورد و همکاران، ۱۹۹۰؛ گاتمن و همکاران، ۲۰۰۲).

○ اگر طبق نظریه دلستگی پذیرفته شود که تجربیات تحولی دوران اولیه تحول با مراقبین اصلی، در بازنمایی شناختی - عاطفی (الگوهای کاری) از خود، دیگران و روابط با دیگران مهم یکپارچه می شود (کالو و اسمیت، ۲۰۰۱)، این طور به نظر می آید که زوجین دلسته ایمن در مقایسه با زوجین نایمن روابط غنی تر، اعتماد به نفس بیشتر و احساس راحتی و صمیمیت بیشتری یا همسرانشان دارند (پیلاگ و همکاران، ۲۰۰۶). از سویی دیگر زوجین دلسته نایمن مضطرب با ادراک منفی از خود اما مثبت از دیگران بالهمیت، در جستجوی رابطه ای عاطفی و صمیمی از دیگران می باشند و زوجین دلسته نایمن اجتنابی نیز با دیدگاهی منفی از خود و دیگران مهم رابطه ای سرد و فاصله دار ایجاد می کنند که در نتیجه منجر به اجتناب از یکدیگر خواهد شد. به باور پیلاگ و همکاران (۲۰۰۶) جستجوی مداوم صمیمیت در رابطه از دیگران مهم همراه با اضطراب زیاد خود تنشهای فراوانی در پی دارد و منجر به افزایش تنیدگی می شود. حکیم جودی و همکاران (۱۳۸۶) اعتقاد دارند هر چه دلستگی ایمن کمتر و دلستگی دوسوگرا (نایمن مضطرب) بیشتر باشد، فرد در ارتباطات، بخصوص روابط نزدیک خود ناتوان در تشخیص عواطف دیگری و اثرباری از آن است. این بدان معنا است که زوجین با سبک دلستگی نایمن مضطرب در نتیجه عدم درک عواطف دیگران، عدم درک خوشحالی و ناراحتی آنها متتحمل بیشترین تنیدگی می شوند. از سوی دیگر در «سبک دلستگی اجتنابی» که با فاصله و سردی همراه است، فاصله زوجین از یکدیگر

منجر به افزایش تعاملات منفی و کاهش تعهد و رضایت در روابط زوجین خواهد شد تا جایی که به کم رنگ شدن روابط و رنگ باختن آنها منجر خواهد شد. این مساله تا جایی است که نتایج مطالعات رویز و سیمپسون و استیونز (۱۹۹۸) و فینی و کیرکپتریک (۱۹۹۶، هر دو به نقل از فینی، ۲۰۰۲)، سیمپسون و رویز (۱۹۹۸) نشان داده است در موقع تندیگی زنان دلسته ایمن در مقایسه با زنان دلسته نایمن اجتنابی بیشتر به دنبال حمایت هستند.

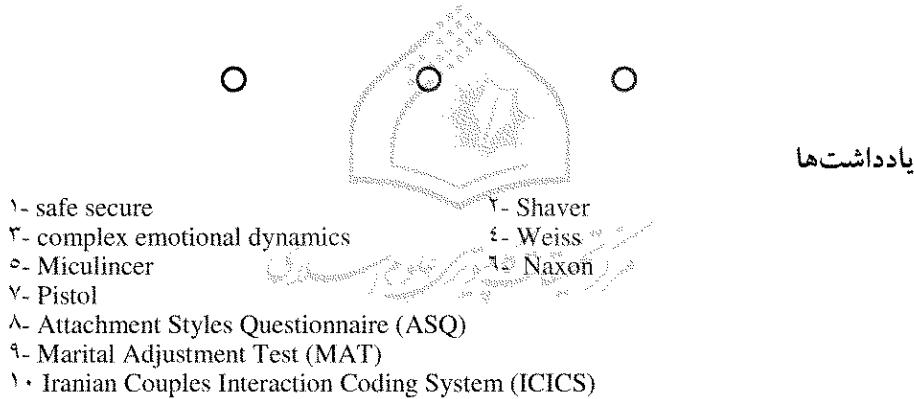
○ در نظریه دلستگی اشاره می شود «دلستگی توسعه پیوند عاطفی در روابط بین افراد است» (ربر، ۱۹۹۵، به نقل از پلسیز، ۲۰۰۶)، و ارتباط عنصر جدانشدنی بافت و زمینه هر گونه روابطی. ارتباط عبارت است از پیامی که توسط فرستنده فرستاده می شود و وی توقع دارد این پیام در همان شرایط مشابه عاطفی خود، توسط گیرنده ادراک شود. در جفت شدن شبکهای دلستگی اگر این نوع جفت شدن از نوع نایمن نایمن نامناسب و یا ایمن نایمن باشد، به علت تفاوت در رشد این پیوند عاطفی، ارتباط ضعیف، و ضعف ارتباط منجر به ایجاد تعارض و روابط مختل خواهد شد (پلسیز، ۲۰۰۶). از سوی دیگر اگر طبق نظر بارتلومیز (۱۹۹۱) به انواع شبکهای دلستگی طبق الگوی موثر روانی نگاه کنیم و آن را به دو طریق نگاه به خود و نگاه به دیگران در نظر بگیریم، زوجینی با شبکه دلستگی اجتنابی به دلیل نگاه منفی به دیگران مهم، ترس از صمیمت، و رد ارتباطات نزدیک، مولفه های صمیمت و تعهد رابطه برایشان مهم نیست. در مقابل زوجینی با «شبکه دلستگی اضطرابی» به علت نگاه منفی به خود، ضمن اعتماد به نفس پایین، وابسته به رفتار دیگران برای رفع نیازها و رضایت داشتن از رابطه هستند. بنابراین جفت شدن زوجین با شبکهای دلستگی متفاوت با توجه به خصوصیات مختلف می تواند ضمن ایجاد تعارض، ثبات زندگی زناشویی را نیز تهدید نماید.

در پایان اشاره می شود با توجه به تعریف کمپل و همکاران (۲۰۰۵) ما نیز بر این اعتقادیم که دلستگی توضیح ارادک افراد از شکلهای روابط کلیدی قبلی است که بر روی روابط و ارتباطات جدید تاثیر گذار است و سنگ بنای این ارتباط (ایجاد و توسعه آن) در فرایند دلستگی و تحت تاثیر فرهنگ، تکامل و عملکرد دلستگی قرار دارد. آنچه واضح است توجه به این نکته است که جفت شدن شبکهای دلستگی نامناسب در

تنظیم فاصله مرزهای زوجین و بروز تعارض زناشویی و ناکارآمدی الگوهای ارتباطی در بین زوجین مقدمات جدایی و طلاق را فراهم می‌آورد و یکی از بهترین راهها برای افزایش کیفیت و کمیت ارتباط در تعاملات زناشویی و حل مناسب تعارضات بین زوجین و کاهش نرخ طلاق، شناسایی این سبکها در قبل از ازدواج و کمک به جفت شدن مناسب این سبکها در زوجین می‌باشد.

● تشکر و قدردانی

پژوهشگران مراتب سپاسگزاری خود را از مسئولین پژوهشکده خانواده دانشگاه شهید بهشتی که آزمایشگاه پژوهشکده را برای انجام این پژوهش در اختیار محققین قرار دادند و اجرای این پژوهش را ممکن ساختند، اعلام می‌نمایند.

یادداشت‌ها

منابع

- حمیدی، فریده. (۱۳۸۶). بررسی رابطه سبکهای دلبستگی با رضایتمندی زناشویی در دانشجویان متاهل دیپری. *فصلنامه خانواده پژوهی*, شماره ۹ (۳)، ۴۴۲-۴۵۴.
- تری یاندیس، هری. س. (۱۳۷۸). *فرهنگ و رفتار اجتماعی*. ترجمه نصرت فتی. تهران: رسانش.
- رمضانی، نازگل (۱۳۸۷). مقایسه سرشختی در زوجین. *پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه شهید بهشتی*.
- حکیم جوادی، منصور، مظاہری، محمد علی، غلامعلی لواسانی، مسعود، و باباریع، مهدیه. (۱۳۸۶). مقایسه رابطه ناتوانی هیجانی و استرس و دلبستگی در زوجهای در شرف طلاق. *فصلنامه خانواده پژوهی*, شماره ۱۲ (۳)، ۸۲۷-۸۳۹.
- صادقی، منصوره السادت، مظاہری، علی، و موتابی، فرشته. (۱۳۹۰). نظام کلگناری مشاهده ای از تعاملات دو جانبی زوجین. *فصلنامه خانواده پژوهی*, شماره ۲۳،

- صادقی، منصوره السادات.، (در حال آماده سازی). بررسی معرفه های روانسنجی مقیاس سازگاری زناشویی (MAT) در زوجین ایرانی.

- مظاہری، علی. (۱۳۷۹). نقش دلستگی بزرگسالان در کنش وری ازدواج. مجله روانشناسی، شماره ۱۵(۴)، ۲۸۶-۳۱۹.

Bakermans-Kranenburg, M. J., Van IJzendoorn, M. H., & Juffer, F. (۲۰۰۳). Less is more:

Meta analyses of sensitivity and attachment intervention in early childhood.
Psychological Bulletin, ۱۲۹, ۱۹۰-۲۱۰.

Bans, R. (۲۰۰۴). Adult attachment and marital satisfaction: Evidence for dyadic configuration effects. *Journal of Social and Personal Relationships*, ۲۱, ۲۷۳-۲۸۲.

Bartholomew, K., & Horowitz, L. M. (۱۹۹۱). Attachment style among young adults: A test of a four category model. *Journal of Social and Personal Relationships*, 7, ۲۲۶-۲۴۴.

Bowlby, J. (۱۹۸۸). *A secure base: Clinical applications of attachment theory*. London: Tavistock Press.

Bowlby, J. (۱۹۶۹). *Attachment and loss: Attachment* (Vol. ۱). New York: Basic Books.

Bowlby, J. (۱۹۷۳). *Attachment and loss: Separation, anxiety, and anger* (Vol. ۲). New York: Basic Books.

Bowlby, J. (۱۹۸۰). *Attachment and loss: Loss* (Vol. ۳). New York: Basic Books.

Campbell, L., Simpson, J. A., Boldry, J., & Kashf, D. A. (۲۰۰۵). Perception of conflict and support in romantic relationships: The role of attachment anxiety. *Journal of Personality and Social Psychology*, 88, ۵۱۰-۵۲۱.

Christensen, A., Eldridge, K., Catta-Preta, A. B., Lim, V. R., & Santagata, R. (۲۰۰۱). Cross-cultural Consistency of the Demand-Withdraw Interaction Pattern in Couples. *Journal of Marriage and Family*, 74(4): 1029-1044.

Collins, N.L., & Read, S.J. (۱۹۹۰). Adult attachment, working models, and relationship quality in dating couples. *Journal of Personality and Social Psychology*, 58, 644-662.

Dozier, M., Stovall, K. C., & Albus, K. (۱۹۹۹). Attachment and psychopathology in adulthood. In J. Cassidy & P. R. Shaver (Eds.), *Handbook of attachment: Theory, research, and clinical applications* (pp. 497-519). New York: Guilford.

Feeney, J.A. (۲۰۰۲). Attachment, marital interaction and relationship satisfaction. *Personal Relationship*, 15, 19-36.

Feeney, J.A. (۱۹۹۹). Adult romantic attachment and couple relationships. In J. Cassidy & P. R. Shaver (Eds.), *Handbook of attachment: Theory, research, and clinical applications* (pp. 350-377). New York: Guilford.

Fraley, R.C., & Shaver, P.S. (۲۰۰۰). Adult romantic attachment: Theoretical developments, emerging controversies, and unanswered questions. *Review of General Psychology*, 4, 132-154.

- Gallo, L.C., & Smith, T.W. (۲۰۰۱). Attachment style in marriage: Adjustment and responses to interaction. *Journal of Social and Personal Relationships*, ۱۸, ۲۳۳-۲۸۹.
- Gottman, J.M., Swanson, C., & Swanson, K. (۲۰۰۲). A general system theory of marriage: Nonlinear difference equation modeling of marital interaction. *Personality and Social Psychology Review*, 7(4), ۳۲۶-۳۴۰.
- Gottman, J.M., & Notarius, C. (۲۰۰۲). Marital research in the ۲۰th century and a research agenda for the ۲۱st century. *Family Process Journal*, 41, ۱۰۹-۱۷۹.
- Gottman, J.M. (۱۹۹۳). The role of conflict engagement, escalation, and avoidance in marital interaction: A longitudinal view of five types of couples. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 71(1), ۷-۱۵.
- Guerrero, L.K. (۱۹۹۶). Attachment style differences in intimacy and involvement: A test of the four category model. *Communication Monographs*, 73, ۲۶۲-۲۹۲.
- Gurman, A.S., & Fraenkel, P. (۲۰۰۲). The history of couple therapy: A millennial review. *Family Process*, 33, ۱۹۹-۲۷۱.
- Halford, W.K., Hahlweg, K., & Dunne, M. (۱۹۹۰). The cross-cultural consistency of marital communication associated with marital distress. *Journal of Marriage and the Family*, 57(2), ۴۸۷-۵۰۰.
- Hazan, C., & Shaver, P.R. (۱۹۹۴). Attachment as an organisational framework for research on close relationships. *Psychological Inquiry*, 5, ۱-۲۲.
- Hindry, C. G., & Schwarz, J. C. (۱۹۹۴). *Anxious romantic attachment in adult relationships*. In M. B. Sperling, & W. H. Berman (Eds.), *Attachment in adults. Clinical and developmental perspectives* (pp. ۲۲۳-۲۸۸). New York, London: The Guilford Press.
- Johnson, S. M., & Whiffen, V. E. (۲۰۰۷). *Attachment processes in couple and family therapy*. New York: Guilford.
- Kerig, P. K. & Baucom, D. H. (۲۰۰۴). *Couple Observational Coding System*. London: Lawrence Erlbaum Associates.
- Locke, K. D. (۲۰۰۸). Attachment styles and interpersonal approach and avoidance goals in everyday couple interactions. *Personal Relationships*, 15, ۳۵۹-۳۷۴.
- Mazaheri – Tehrani, M. A. (۱۹۹۷). *Attachment from a systemic perspective: A study of Iranian families*. Thesis submitted for Ph.D. Birkbeck College, University of London.
- Pearson, J. L., Cohn, D. A., Cowan, P. A., & Cowan, C. P. (۱۹۹۴). Earned- and continuous-security in adult attachment: relation to depressive symptomatology and parenting style. *Development & Psychology*, 7, ۳۵۹-۳۷۲.
- Plessis, K. (۲۰۰۴). *Attachment and conflict in close relationships: The association of attachment with conflict resolution styles, conflict beliefs, communication accuracy and relationship satisfaction*. A thesis presented in partial fulfilment of the requirements for the degree of Doctor of Philosophy in Psychology, Massey University, Albany, New Zealand.

- Pielage, S.B., Barelds, D. P. H., J. Gerlsma, C. P. D. R., Schaap. (۲۰۰۳). Adult attachment and couples verbal and nonverbal communication patterns in a stressful situation. *Manuscript submitted for publication.*
- Roisman, G. I., Collins, A. W., Sroufe, A., L., & Egeland., B. (۲۰۰۵). Predictors of young adults' representations of and behavior in their current romantic relationship: Prospective tests of the prototype hypothesis. *Attachment & Human Development*, ۷(۱), ۱۰۵-۱۲۱.
- Senchak, M., & Leonard, K. E. (۱۹۹۲). Attachment styles and marital adjustment among newlywed couples. *Journal of Social and Personal Relationships*, 9, ۵۱-۶۴.
- Simpson, J. A., & Rholes, W. S. (۱۹۹۸). *Attachment theory and close relationships*. New York: Guilford.
- Tomita, S. K. (۱۹۹۴). The consideration of cultural factors in the research of elder mistreatment with an in-depth look at the Japanese. *Journal of Cross-Cultural Aging*, 9, ۳۸-۵۲.
- Wampler, K. S., Shi, L., Nelson, B. S., & Kimball, Th. G. (۲۰۰۴). The adult attachment interview and observed couple interaction: Implications for an intergenerational perspective on couple therapy. *Family Process*, 37(4), ۴۹۷-۵۱۰.
- Waters, E., Crowell, J., Elliott, M., Corcoran, D., & Treboux, D. (۲۰۰۲). Bowlby's secure base theory and the social/personality psychology of attachment styles: Work(s) in progress. *Attachment and Human Development*, 5, ۲۲۰-۲۴۲.
- Wood, B. L. (۲۰۰۲). Attachment and family systems: Introduction. *Family Process*, 31(3), ۲۸۴.